

Издаје Недјељом.

Цијена:
За ПРВУ ГОРУ и АУ-
СТРО-УГАРСКУ (с БОС-
НОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ)
на годину 6 ф., на по год.
3 ф., на четврт године 1 ф.
и 50 копчиња.

За све остале земље у
ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на
годину 20 франка, на по
годину 10 франка, на чет-
врт године 5 франка.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Президијат издаје се у
платеним писменима, по
средством административне
Почте, на Цетињу, у
којој се и картом упу-
ћује на пошту у Београд.
Доплату издаје се уредни-
цу Ругоскићу оспоријати.

За огласе издаје се од
редом по поштом. За огласе воде
и на дужи хријене мјесе.

ЦЕТИЊЕ, 8. Септембра.

Ове године навршије се 400 го-
дина, како је зетски Господар, Иван
Црнојевић, сазидео на Цетињу храм
пресвете Богородице и при њему о-
сновао манастир с митрополијом.

До године навршије се 400 го-
дина, како је пријестоница с гска
пренесена на Цетиње и сазидан мали
дворац за пребивање зетских Го-
сподара.

До године навршије се 25 годи-
на, како срећно влада Црном Гором
наш љубљени Господар, Његово Ви-
сочанство Књаз Никола I.

До године навршије се 25 годи-
на срећнога и Богом благословеног
брака Њиховијех Височанстава Књаза
и Књагинје.

До године, ако Бог да, биће до-
вршен „Зетски Дом“ и моћи ће се
свећано отворити тај дивни храм про-
свјете.

Све су ово прилике, које нас
побуђују, да се спремамо достојно за
свећани дочек године, те је пред нама.

Четир вијека минула су преко
Црне Горе, од како је Иво Црноје-
јевић пренио своју пријестоницу из
питоме Зете у кршау Црну Гору.
Са њим је и слобода и независност
народа српскога савиља своје гнијезде
овдје испод Ловћена.

Силно се мора узбудити сваки,
кад оком душевним прелети преко та
четир вијека. Крваву је обиљежен ци-
јели виз дугијех годинаца, које та че-
тир вијека састављају, силном крваву
праотаца наших, који су се збјегили
са својим Господаром у ове домне
горе, да из њих бране најдрагоцјеније
благо своје: слободу и независност,
да крвавом обраном својом протестују
против туђинскога напасника, да сло-
бодним и независним животом својим
свједоче пред свијетом, да српска др-
жава још није пропала, да живи у
овим кршним горама и јуначким груд-
ма њихових синова.

Колико је драгоцјене крви треба-
ло да се пролије кроз читава четир
вијека, док се устављало од овијех
годијех стијена дебело море силе тур-
ске, у којем су се утокила толика
силна и моћна царства!

Колико је нечувених мука ваљало
пзмучити, колико тешке патње и не-
воље подијети, колико љутих ду-
шевних болова пребољети и тјелесне
немоћи у највишој оскудици саплати-
ти, док се одржао тај мученички жи-
вот на овом голом и студеном камену,
украј тужне браће свуд околу, која у
љутот синциру робовања цмљаше!

Да имају језик ове голе литице
око нас, које су све то видјеле, да
имају душу, која би то све запамти-
ла, колико ли би нам знале прачати
о горким часовима, о јуначкој невољи,
по у исто доба и о дивљеском прегну-
ћу и надчогјечном самопрегоријевању
нашијех праотаца, о мутном чебу Цр-
не Горе, о громовима и муњама које

су се домиле о ово хладно стијење, о
пламу освете који се ниједна није га-
сио у грудма овога народа, о великој
души његовој која ниједна није пречу-
јала јук и писак подјармљене браће
своје...

Али што оне немају, то ми има-
мо, јер наша душа, наше оца душевне
виде на сваком камену том, како је
попрекан крваву јуначком, читају на
свакој крвавој литици наше кршне
отаџбине историју минула четир вије-
ка, чују испод сваке груде ове земље
јуначки поклан давијех нараштаја,
разабјру с највишим нијететом сву
дивовеску борбу њихову, све муке и
патње њихове, и упијају у себе са
свом јачином патриотске жеђи узви-
шени примјер њихов.

На шта је одржало народ тај на
овим голим висовима? Шта га је ве-
зивало за овај празан и мученички
живот на овим студенним стјепама?

„Шта ме веже? Све ме веже:
Ваздух и крв, аманети,
Муке, дубав, род и вјера
И слобода пламен свети!
Шта ме веже? Небо наше
Подупрто планинама!
Нас је, наше сунце крије,
А око нас — свуд је тама!“

Да! око нас свуд је тама — би-
ла за читава четир вијека, али сло-
боде пламен свети вазда је горно у
прсима нашијех праотаца и из тог
пламена спинуло је сунце и околној
браћи нашој.

Јер послје ево четир вијека узви-
шени Нашљединик Пријестоло Црнојеви-
ћа може опет пренијети пријестоницу
Црнојевића са Цетиња у Зету слободну
и независну, у Зету опет повраћену
српској држави Црне Горе, која никад
није пропала.

Четирстотлетна крвава борба на-
шијех праотаца уродила је год му-
дром управом данас срећно владајућег
Господара Црне Горе првим лијешим
плотом: држава српска, очувана у
својој слободи и независности у Цр-
ној Гори, враћа се опет у Зету, на
своје врело, из кога је прије толико
вијекова потекла и даље се развила.

Сунце слободe и независности не
сија већ само око тјемена високог
Ловћена, него просиље своје зраке
и преко цијеле питоме Зете, из које
се прије четир вијека морао овамо
уклањати Иво Црнојевић, јер ју је
љута тама притисла била.

Из светог пламена слободe, који
је вазда горно у Црној Гори, родило
се на пово то сунце подјармљеној др-
жави зетских Господара.

Данас, посасје пуна четир вијека,
ми смо срећни нараштај црногорски,
ком је у дво пазло, да може просла-
вити усрпе старе државе српске Зе-
те у исти дан, када слави четирстото-
дешњицу оснивања пријестонице пр-
ногорске на Цетињу са светом задуж-
бином зетскога Господара Ива Црно-
јевића.

Ми ћемо га, ако Бог да, просла-

вити до године у „Зетском Дому“,
који покосито диме своју главу, на
равном пољу Цетињском, у четир-
стотлетној пријестоници црногорској,
на погледу високом Ловћену и светој
задужбини Ива Црнојевића.

Љешне га и достојније прослави-
ти не можемо него славом онога уз-
вишеног Господара Црне Горе, који
је помоћу својијех Црногораца Зету
ослободио и цијелу отаџбину нашу про-
ширио, који је двадесет и пет година
свога владарског живота посветио бла-
гу и срећи миле му Црне Горе, који
се дању и ноћу неуморно трудио и
труди, да нам Црну Гору не само одр-
жи него и да је осигура на вјекове.

Љешне и достојније не можемо
прославити четирстотлетношћу прије-
стонице наше, него ако је својимо до
године са двадесетстотлетношћом сла-
вом срећнога владара нашега узвише-
нога Господара и са двадесетстото-
дешњицом славом онога срећног догађаја
у животу његовом, који је њему дао
вјерна друга у животу а земљи нашој
праву брижљиву мајку, који је Бог
Свемогући благословио спокојством до-
маћим, највишим срећом овога свијета,
и оснажењем владалачке лозе у кра-
сноме пороку.

Спремајмо се, да достојно дочекамо
ту светковину и да је достојно просла-
вимо са браћом својом и добрим прија-
телима у свијету.

А данас, славећи славу свете за-
дужбине Ива Црнојевића, грађане при-
је четир вијека на Цетињу, учинимо
достојан спомен нашијема старима
и речимо им из срца пуна благодар-
ности:

Слава вам, блажене сјенке прао-
таца нашијех, који сте нам сачували
ово огњиште слободe!

Велики догађај био је и прошло.
Три најмоћнија цара у Јевропи саста-
ла су се на руском земљишту у Скр-
њеву, изгњила су се и изљубила,
и опет је сваки пошао својој кући.

То је у главном све што нам де-
пеше јављају о састанку тројице царева.

Мало доиста, врло мало за же-
дне политичаре, које је сазнава права
травница, од како се прозвук глас о
вјероватности тога састанка.

Али — народи! Денеше о састан-
ку нијесу и без некога позитивног са-
држаја, само што није ништа ново оно,
у чем тај „позитивни садржај“ лежи.
Јавља се на име, како је овим састан-
ком „општи мир утврђен.“ То јавља-
ју сви званични листови овијех др-
жава, чији су се владари састали.

Ми бисмо чисто вољели, да се то
увјеравање о новом „утврђењу мира“
толико пута не понавља, јер што са-
мо по себи стоји, томе не требају то-
лика увјеравања. Иначе свијет ће по-
чети да вјерује баш противно од оно-
га што се толико увјерава.

А по себи стоји, да се владари
три најмоћније монархије на копну
јевропском нијесу састали ради тога
да се несавјестују како ће мир јевроп-
ски нарушити и да углаве с ким ће
ратове водити.

За то би много паметније било

— нека нам се дозволи то примјетити
— да званични листови овим поводом
мало мање зборе о томе, како је овим
састанку царева главна и једина циљ
била: утврђење општег мира.

Али ако је изван сваке сумње,
да ове три монархије неће ником огла-
сити рата иза састанка њиховијех вла-
далаца, није изван сваке сумње и то,
да не ће предузети ово или оно, што
ће по мишљењу њиховијех хришћанских
службита утврђењу општег мира.

Шта би то могло бити?

Оно тога разбајају себи главу
свијетски политичари. Ако једна од
њих ма што предузме на пољу апо-
страве а од чести и унутрашње поли-
тике, нема сумње да ће то бити по
договору са осталијема дијелима. Сад,
како су се владари растали, очекује
се с нестрпљивошћу, да се види, шта
ће који од њих, т. ј. њихове владе
предузимати, да би се по том могло
судити и с свему осталом, што је на
састанку у Скрњеву углављено.

Нестрпљивост је у том толика, да
много не могу ни да сачекају, шта ће
једна или друга од тих сила да пре-
дузме, него се већ у напријед о том
свањата пагађа.

Ми ћемо оадје навести само не-
ка од тих пагађања.

Тако се, међу осталим, вели, да
се на састанку поглавито о томе го-
вор водило, какве би се мјере имале
предузети против анархиста.

Ако је то истина, онда се напри-
јед може казати, шта је у том погле-
ду закључено у Скрњеву, јер анар-
хисте су се и сами најбоље побрину-
ли о томе, да међу владаоцима не бу-
де никаквог несвараумања о начину,
како би требало против њих и с коли-
ком снагом поступати. Ради тога са-
мо не вјерујемо да су се царски са-
стали, јер лични саставак њихов нити
може што допринијети к бољем свара-
зуму њиховом у тој ствари (ту је сво-
разум већ готов још прије састанка)
нити ће бити у стању да зашљави
анархисте, која према њима не стоје
у отвореном боју.

Други вели, да су се царски са-
стали ради тога, да углаве неке мје-
не у саставу турске царевине, да се
сагласе у неким анексијама, неким
ампутацијама, неким придатцима и од-
битцима, који би се имали ту зини-
ти и т. д.

Нама се ни то не чини вјероват-
но. Турска царевина није без господа-
ра, нити стоји тако да се у њој могу
чинити анексије као у Антра Пекени
или по другим областима западне Ази-
је. Данање стање на Балканском по-
луострву може бити многојема неос-
вољно, а највише самојема народна,
који ту живе. Али оно је осигурано
једним међународним уговором, који се
не може мијењати, докле да промјену
не пристану сви, који су тај уговор
склопили и потписали.

Могуће је, да су три велике силе
у Скрњеву што год и закључиле
односно измјене тога уговора, по онга
та не могу мијењати једнострано, без
одобрења осталијех сила, и тек би се
имало састати нови конгрес, који би
то могло извести.

Хоће ли се то учинити, ми не
знамо. Ако се учини, онда је на сва-
ки начин с то могуће, да су се три
велике монархије споразумјеле већ са-
да о томе, шта би се имало предло-
жити новом конгресу у погледу из-
мјена у саставу берлинскога уговора.
Разумије се, да би њихов споразум
био од пресуднога значаја за те на-

у Новом Саду 1884. Цијена 80 новч. (У славу и спомен прве изложбе „добротворне задруге Српских Новоселкиња“ ручног рада и народне домаће радности Српкиња дне 22 Јула 1884).

Црногорско Поморство.

Св. Никола, 29. Јула. — Ове недеље имали смо за седам дана мањестро прилично јак и лијепо вријеме. А море мирно. Улазак и излазак Бојаре био је слободан.

Доједрише:

Траб. кри. „Зетунјие“, тон. 12, кап. Мехмед Ташил, из Обота, су 3 момака, празан.

Траб. кри. „Улузие“, тон. 43, кап. Мустафа Јахоја, из Медве, су 6 момака, крпат соли.

Траб. кри. „Бахрије“, тон. 32, кап. Мехмед Сулејман, из Медве, су 5 момака, крпат соли.

Шкуна тур. „Уда Верди“, тон. 53, кап. Омер Билал, из Обота, су 7 момака, празан.

Поједрише:

Траб. кри. „Зетунјие“, тон. 12, кап. Мехмед Ташил, из Медве, су 3 момака, празан.

Траб. кри. „Улузие“, тон. 43, кап. Мустафа Јахоја, из Обот, су 6 момака, крпат соли.

Траб. кри. „Бахрије“, тон. 32, кап. Сулејман Мехмед, из Обот, су 5 момака, крпат соли.

Шкуна тур. „Уда Верди“, тон. 53, кап. Омер Билал, из Драч, су 7 момака, празан.

Ушњ, 28. Августа. — Ове недеље имали смо вјетрове од 1. четвртца, умјерене и лагунне, мало да не ведро и мирно море, за 4 дана; а за остало вјетрове од III. и IV. четвртца јаке, умјерене и лагунне, кадкад мало да не ведро, кадкад облачно, сјевање, грмљавина, киша и узбургава море.

Доједрише:

Траб. тур. „Лавора“, тон. 10, кап. Змаил Мехмед, из Драча, крц. за Дубровник.

Траб. кри. „Аирлије“, тон. 20, кап. Мехмед Осман, из Будве, празан.

Траб. кри. „Бахрије“, тон. 32, кап. Сул. Мехмед, из Обота, крц. за Млетке.

Траб. кри. „Мно Ђиро“, тон. 33, кап. З. Мешин, из Св. Николе, празан.

Траб. кри. „Две Фрателе“, тон. 25, кап. Ш. Мехмед, из Обота крц. за Тривешће.

Траб. кри. „Душа Моја“, тон. 24, кап. Браим Лани, из Обота крц. за Тривешће.

Траб. кри. „Уда Верди“, тон. 27, кап. Али Јусуф, из Обота крц. за Тривешће.

Траб. кри. „Леоне“, тон. 35, кап. Браим Дерман, из Тривешћа крц. за Обот.

Траб. кри. „Зетунјие“, тон. 12, кап. М. Ташил, из Бридица крпат. терале.

Брад. кри. „Напагало“, тон. 5, кап. Јусуф Али, из Бридица, крц. терале.

Брад. кри. „Фортунато“, тон. 123, кап. С. Закули, из Катанже, празан.

Брад. кри. „Бара“, тон. 5, кап. К. Зенел, из Драча, крц. тагала.

Брад. кри. „Рнего Стојовић“, тон. 3, С. Закули, из Драча, крц. тагала.

Брад. кри. „Душа Моја“, тон. 4, кап. А. Браим, из Бара, празан.

Поједрише:

Траб. тур. „Лавора“, тон. 10, кап. З. Мехмед, из Дубровник, крц. из Драча.

Траб. кри. „Аирлије“, тон. 20, С. Мехмед, из Дубровник, крц. дрва.

Траб. кри. „Бахрије“, тон. 32, кап. С. Мехмед, из Млетке, крц. из Обота.

Траб. кри. „Мно Ђиро“, тон. 33, кап. З. Мешин, из Дубровник, крц. дрва.

Траб. кри. „Две Фрателе“, тон. 25, кап. Ш. Мехмед, из Тривешћа, крц. из Обота.

Траб. кри. „Душа Моја“, тон. 24, кап. Браим Лани, из Тривешћа, крц. из Обота.

Траб. кри. „Уда Верди“, тон. 27, кап. Вели Јусуф, из Тривешћа, крц. из Обота.

Траб. кри. „Леоне“, тон. 35, кап. Б. Дерман, из Обот крц. из Тривешћа.

Брад. кри. „Душа Моја“, тон. 4, кап. А. Браим, из Бара, с путницима.

Телеграми „Гласа Црногорца.“

БЕЧ, 2. Септембра. — Цар Франца Јосифа с Каликијем и војничком савјетом отпутовао на 9 ура у вечер у Скрињеву, гдје ће стићи сјутра дан на 2 уре по подне. Цар њемачки с Бисмарком и Бисмарковим савјетом Хербертом стићи ће у Скрињеву исти дан на 4 уре по подне. Царевин ће остати у Скрињеву до 4 Септембра по подне.

РИМ, 2. Септембра. — Колера у

Напољу понушта. Краљ је данас отпутовао из Напоља у Рим.

СКРЊЕВИЋ, 3. Септембра. —

Цар аустријски стигао амо на 2 уре по подне. Цар и царица руска дочекали га на железници. Цареви су се срдечно загрли и три пута пољубили. Цар Франца пољубио је царицу у руку. Сви велики вјетрови били предствљени. По том пођоше цареви у дворца, из којег су се кренули око 4 сата на железницу, да дочекају цара њемачког. Цар Вилхелмо излазећи из вагона приступи цару руском, загрли се с њим и пољуби се три пута, за тим поздравивши царицу и три пута пољубивши цара Франца Јосифа. Величанствен је утисак био, кад су се три силна монарха појавила напореда и лицем к лицу. По што је свита престављена, цареви се уште у дворца. У 7 часова на вечер био је дворски објед за 100 особа. С десне стране од царице руске сједио је цар Франца Јосиф, с лијеве цар Вилхелмо. Цар руски сједио је наспрам царице, њему с десне стране Бисмарко, с лијеве Калики. У сриједу отпутоваше цареви.

ПЕТРОГРАД, 4. Септембра. —

„Журнал д'С. Петербурга“ доноси чланак, у којем се каже, како су састанком у Скрињеву сва три монарха тјешње сјелили и да је карактерни знак овога састанка општи мир. На њему се пијесу чиниле никакве формалне погодбе, само што је споразум притврђен у томе, да ће од сад свако питање, које би се истакло изван граница постојећег савеза, наћи монархе сједињене.

БЕЧ, 6. Септембра. — Цар Вилхелмо отпутовао из Скрињева јуче на 9 ура, а цар Франца Јосиф на 10 ура прије подне. Цар и царица руска са великим кнезовима и свитом испратиле високе госте на железницу. Ту се цареви опростили врло срдечно пољубивши се три пута. Цар Вилхелмо са Бисмарком и свитом стигао у Берлин исту вечер, цар Франца Јосиф стићи ће у Беч ову ноћ.

Књижевни огласи.

Издао је Јули број

„ЦРНОГОРКЕ“

у којем се налази ово:

1) Хамлет, Краљевић Дански. Трагедија у 5 чина од Вилхелма Шекспира, с енглеског превео др. Лаза Костић.

2) Мена запа иа сокротеног а.о. (Из рукописа: Мозак и срце у књижевности). (Наставак). Писме Јован Павловић.

3) Елегија. (По руском). Од Јов. Поповића-Липовца.

4) На повратку с Бранкове свечаности. У. Тријешић. Писме др. Лаза Томиновић.

5) На крстом путу. Прва Хапсена. С руског превео Ј. Ђ.

6) Књижевни преглед. (Библиографија).

„Црногорке“, лист за књижевност и поучу, излази на Цетињу сваког четвртка на цијелом табаку.

Стаје за Црну Гору Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину:

На годишну 4 оор. — а. вр.

На по годишну 2 „ — „

На три мјесеца 1 „ — „

За све остале земље:

На годишну . . . 15 франка у злату.

На по годишну . . . 8 „ — „

На три мјесеца 4 франка у злату.

Претплата из Црне Горе плаће се упутом уредништву „Црногорке“ на Цетиње.

Претплата из Аустро-Угарске (Босне и Херцеговине) нека се плаће поштом или упутом на г. Петра Рамадановића у Београд.

Из свих тих крајева ко хоће може слати претплату и упутом на уредништво „Црногорке“, али ваља само у плаћању до Цетиња писму.

Нови претплатници могу још добити све бројеве „Црногорке“ од почетка нове године.

Цетиње, 8. Септембра 1884.

Уредништво „Црногорке“.

БРАЋО ЦРНОГОРЦИ!

Минуло је по године од онога дана када смо први позив упутили на вас ради добровољних прилога за зидање „Зетског Дома“.

Ми смо тада казали, како се уздамо, да позив наш не ће остати „глас онога те вапије у пустањ“, него да ће наћи толико одзива у грудима свакојег свјестог Црногорца.

Нијесмо се нимало преварили у том уздању. Напротив, нас је изнадзила, на разумије се и обрадовала у највишем степену добра воља и беспримјерно пожртвовање, којим се народ наш одазвао нашем позиву.

Колико се крај толике добре воље даде урадити и у сиромашној нашој земљи, свједок је наш „Зетски Дом“, ком смо тек прије четир мјесеца темел ударили, а он већ данас носом диже главу своју на пољу пистињком, под високим шлеменом својим, под кровом окитеним заставама црногорским.

У оправданом осјећању патриотске радости са овога сјајног успјеха будимо на првом мјесту благодарни Његовом Височаству Књазу, нашем дубљеном Господару, чија је штедра рука вагда надахнуто подупирала ово наше подухеће, а за тим свијема приложницима у Црној Гори и на страни, који нијесу жалали жртава и труда, да нам притеку у помоћ у овој предузетој радњи нашој.

Али, Браћо Црногорци! Човјек док не сврши неки посао, не смије малксати ни сврхотати руке.

Ни ми не смијемо стати на по пута. Ми се поносимо, кад кажемо, да је „Зетски Дом“ под кровом. Али то још није све. Дјело наше још није довршено. То је само голи костур од онога лијевога створа, који ће нам тек онда служити на даку и корист, кад добије савршене и потпуне своје облике, кад нам се укаже у цјелини свога величанственог тијела.

Кад то на ум узмемо, онда морамо признати, да са нашим подухећем још нијесмо ни на по пута.

А ту не смијемо застати, ако смо зуди, ако смо Црногорци.

Ваља нам дјело наше довршити.

Тога ради нужна нам је помоћ свијех Црногораца, и за то издајемо овај позив на вас, Браћо Црногорци, да нам поново притечете у помоћ добровољним прилозима рашним.

Знајући да смо вам дужни положити рачун о свему што смо до сад радили, ми ћемо у једном од идучих бројева овога листа изложити јавно све приходе, који су притекли на градњу „Зетског Дома“, као и сва расходе који су око тога учинени.

Из тога рачуна ви ћете лијепо видјети, да би цијела радња на „Зетском Дому“ морала застати, ако нам ви, Браћо Црногорци, поново не притечете у помоћ својим добровољним прилозима.

Браћо Црногорци!

„Зетски Дом“ је својина цијеле Црне Горе и свијех Црногораца, не само данашњих него и свијех који ће послје нас доћи.

„Зетски Дом“ доносиће моралне користи цијелој Црној Гори и свијема Црногорцима данашњим и будућим, јер у њему ће бити угађени луч просјете, који ће зраке своје просијати по цијелој Црној Гори и не ће се гасити док је Црногораца.

„Зетски Дом“ је понос и дика цијеле Црне Горе и свијех Црногораца, а највише понос и дика данашњег нараштаја, који ће име своје са славом узидати у зидове његове, да причају и позноме потомству о величини његове љубави к Црној Гори и будућности њеној. Трава ће над гробовима нашим ницати, а ми ћемо живјети у „Зетском Дому“ пред очима наших потомка, који ће с благодарношћу помињати наша имена и дјела и унуцима својима казивати: Видите, ово су наши стари градили!

На кад је то тако, Браћо Црногорци, онда прегнимо сви поново и снажно, да достојно довршимо ово дјело. Прегнимо сви без разлике, и грађани и варошани и селани, у опште сви који могу и којима је Бог дао.

При првом позиву нашем догодило се је, да су неки чиновници, изабрани у одборе, из превелике ревности за ствар истунили из граница прописаних свијема нама по самој природи овога подухећа, које је чисто народно и има се остварити само из добровољних прилога народа, те је поводом тим изишла наредба власти, којом је скупљање прилога ограничено на саме варошани. Ми смо учинили све што је потребно, да подухеће наше одржи свој основни карактер и да се изводи без паклог утицаја власти, те је услед тога поменута наредба власти укинута и кушљење добровољних прилога распростро је на све Црногорце без разлике.

Како је дојакониме одбору за скупљање прилога на Цетињу много сметало то што су му чланови често морали по дужности званичној одсуствовати са Цетиња, то смо у лицама г. г. Митра Пламенића, Јова Љепавице и Вука Вулетина изабрали нови одбор Цетињски за скупљање прилога, кога чланови стално стоје на Цетињу.

Дојакониме одбору у Црној Гори нека поново отпочну своју радњу и нека се у том не ограниче, као до сад, само на варошане, него нека примају прилоге од свакојег Црногорца, који их с добром вољом даје.

А гдје не би било склоњених одбора, ту нека се што прије саставе и радњу своју отпочну.

Прикупљени новци нека се неодложно шаљу ма којем члану одбора цетињског, а у овом листу вагда ће се обнародовати сваки прилог.

На ноге дакле, Браћо Црногорци!

Пратећи поново са својим добровољним даровима к олтару овога храма, у којем хоћемо да се уједи луч просјете, која ће јасном свјетлошћу својом да расвијетли Црну Гору, која ће благом толиком својом да распростије и узнесе срца свијех нас.

Напријед са срећом, а помози Боже!

Живио Књаз!

Живијела Књагинја!

Живио Навједник Пријестоло!

Живио Књаз Мирко, Покровитељ „Зетског Дома“!

Живио Владијући Дом Црногорски!

Живио Народ Црногорски!

Цетиње, на малу Госпоћу 1884.

ЈОВАН ПАВЛОВИЋ

председник читавице цетињске.

Чланови главног одбора читавице цетињске:

Ф. Петровић, Ј. Љепавица, М. Базић, П. Ровињски, Благо Петровић, М. Мартиновић, Ш. Поповић, П. Браута, М. Петровић, Ш. Огњеновић, С. Мартиновић, С. Металова, Р. Рогановић, Ш. Крстуловић, Ј. Поповић-Липовић, М. Лековић, Н. Татар, В. Вулетин, М. Пламенић, М. Врбана, Б. Неваковић, Ј. Нишан, П. Врбана, Јово Мамуловић, Вако Нишан, Јово Драч, Нико Станковић, Н. Драчун, Н. Иванић.